

NAȘTEREA MÂNTUITORULUI NOSTRU

Carte tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

IISVS HRISTOS

Ilustrații de Lucian Săcrieru-Dragomir

DOXOLOGIA
IAȘI, 2020

Trecuseră șase luni de când Arhanghelul Gavriil îi vestise preotului Zaharia că soția sa, Elisabeta, avea să nască un copil. Într-un mic oraș din Galileea, în Nazaret, trăia o tânără fecioară pe nume Maria. Ea era plăcută înaintea lui Dumnezeu pentru viața ei curată și plină de virtuți. De aceea, Dumnezeu a ales-o să fie Mama Fiului Său. L-a trimis la ea pe Arhanghelul Gavriil, pentru a-i duce vestea cea bună. Intrând în camera unde era Maria, Arhanghelul Gavriil a salutat-o folosind cuvinte alese: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei!” Și fiindcă Maria s-a tulburat, îngerul a liniștit-o, zicându-i: „Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Vei naște un fiu și Îi vei pune numele Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt Se va chema”. Copilul nu avea să aibă un om drept tată, ci Tatăl Lui era Însuși Dumnezeu. Și pentru a o încredința pe Maria că la Dumnezeu totul este posibil, Arhanghelul i-a spus că și Elisabeta, verișoara ei, care era bătrână și nu putea avea copii, urma să nască un fiu. Maria a acceptat atunci cu smerenie voia lui Dumnezeu, zicând: „Iată roaba Domnului. Să fie așa cum ai spus!” Și îngerul a plecat de la ea.

Pentru că rămăsese fără părinți, Maria a fost logodită cu Iosif, un bărbat în vârstă, evlavios, credincios, care era dintre rudele ei și care trebuia să aibă grijă de ea, ca un tată. De aceea, când Iosif a aflat că Maria era însărcinată, nu știa ce să creadă. Nefiind el tatăl Pruncului, dar și fiindcă nu voia să o facă de rușine pe Fecioara Maria, s-a gândit să o părăsească în ascuns. Însă, în timp ce Iosif cugeta la aceasta, a venit la el îngerul Domnului, în vis. Îngerul i-a spus să nu îi fie teamă să rămână lângă Fecioara Maria, căci Pruncul pe Care Îl va naște ea este de la Duhul Sfânt. Acest Prunc va fi numit Iisus și El va fi Mântuitorul lumii, după cum au anunțat prorocii. Convins de cuvintele îngerului, Iosif a luat-o în grija sa pe Fecioara Maria.

Stiind de la înger că Elisabeta era însărcinată, Maria s-a gândit să își viziteze verișoara cu acest prilej. Intrând în casa lui Zaharia, a salutat-o plină de bucurie pe Elisabeta. Auzind cuvintele Fecioarei Maria, pruncul Elisabetei a sărit de bucurie în pântecul mamei sale. Elisabeta, fiind luminată de Duhul lui Dumnezeu, a rostit o frumoasă cântare de laudă adresată Fecioarei Maria: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău”. Astfel, Elisabeta a cunoscut că Fecioara Maria este Maica Domnului. Plină de modestie, Fecioara Maria l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că a învrednicit-o să fie Maica Fiului Său. În rugăciunea ei, l-a lăudat pe Dumnezeu, Cel care face dreptate tuturor, sprijină pe cei smeriți, hrănește pe cei flămânzi și îi mângâie pe cei care Îl iubesc pe El. Fecioara Maria a rămas apoi aproape trei luni în casa Elisabetei.

In acea vreme, Cezarul August, conducătorul Imperiului Roman, a poruncit ca toți locuitorii din imperiu să meargă la recensământ, fiecare în cetatea din care provenea. Prin această numărătoare voia să știe cu exactitate câți oameni locuiau în ținuturile pe care le stăpânea. În Iudeea, acest recensământ era supravegheat de regele Irod. Iosif, logodnicul Fecioarei Maria, era din Betleemul Iudeii, cetatea regelui David, așa că trebuia să meargă în acest oraș pentru a se înscrie. Împreună cu el a mers și Fecioara Maria, care era însărcinată.

Ajungând ei în Betleem, a venit vremea ca Fecioara Maria să nască. Îngrijorat, Iosif a căutat un loc în care să găzduiască. Vremea era rece, iar ei erau oboșiți. Deoarece multă lume venise la Betleem pentru înscriere, nu au găsit nici un loc de găzduire liber. În zadar a bătut Iosif pe la ușile caselor, sperând că va găsi un om binevoitor. Ocupați cu treburile lor, petrecând cu rudele și musafirii, localnicii nu au luat aminte la rugămintea lui Iosif. Nu au fost înduioșați nici măcar la vederea tinerei însărcinate care se ghemuise, oboșită și înfrigurată, pe spatele măgărușului.

Străzile erau pustii, ici-colo se mai zărea câte un trecător grăbindu-se spre casa lui. Părea că nimănui nu-i pasă de greutatea prin care treceau cei doi. Însă Iosif și Maria nu au deznădăjduit, punându-și toată încrederea în Dumnezeu. Plini de credință, au început să se roage. Iar Dumnezeu nu i-a lipsit de ajutorul și purtarea Sa de grijă. Astfel, în cale le-a ieșit un om care le-a dat voie să se adăpostească în staulul animalelor sale, construit într-o peșteră. Aici, Fecioara Maria a născut pe Fiul lui Dumnezeu, L-a înfășat și L-a așezat în ieslea oilor. Cu suflarea lor, animalele Îl încălzeau pe Copilaș, căci Îl recunoscuseră pe Creatorul lor.

